

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 71.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

SPORTUL

4 pagini 30 bani

Anul XXV—Nr. 654 (6088)

ZIAR AL

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Joi 4 septembrie 1969

Astăzi etapă în campionatul masculin de handbal

Astăzi, în trei orașe din țară, au loc patru (din cele cinci câte erau în mod normal) partide din etapa a III-a a campionatului masculin de handbal. Găzda a cincea întâlnire, care urma să aibă loc la Baia Mare între Minerul și Dinamo București a fost amânată, deoarece bucușenii sînt încă în turneu peste hotare. Așa că în țară au loc două jocuri: **BRAȘOV: Dinamo — Dinamo Bacău și CNUJ: Universitatea — Rafinăria Teleajen**, iar în **BUCUREȘTI** alte două (stațion Tineretului, de la ora 16) **Volta — Steaua și Universitatea — Politehnica Timișoara.**

Cei 11 „tricolori” pentru Balcaniada de box

A fost alcătuită reprezentativa României pentru aprofiatele întreceri balcanice de box de la Galați: **semimuscă: Aurel Mihail; muscă: Constantin Grulescu; coș: Pavel Nedelcea; pană: George Pușoaș; semiușoară: Paul Dobrescu; ușoară: Calistrat Cufov; semimijlocie: Victor Silberman; mijlocie mică: Ion Gôrty; mijlocie: Alec Năstac; semigrasă: Marin Constantinescu; grea: Ion Alexa.**

UN REZULTAT BUN PENTRU ECHIPA DE FOTBAL A ȚĂRII NOASTRE IUGOSLAVIA — ROMÂNIA 1-1 (0-1)

Filmul reprizelor

Emoționantă această întâlnire Iugoslavia — România, onorînd semicentenarul federației de fotbal al țării prietene, întâlnire privită cu deosebit interes și de federațiile celorlalte țări balcanice ca și de cele ale țărilor angajate în Cupa Europei Centrale, care au avut în tribuna oficială a stadionului Armatei populare reprezentanți interesați să urmărească evoluția team-urilor Iugoslaviei și României.

Înainte comentariului propriu-zis al acestei partide, vom remarcă un amănunt nu lipsit de interes: cea mai mare parte a celor 20.000 de spectatori care au asistat la partidă s-a decis abia la amiază să ia calea stadionului Armatei populare, la amiază din antrenorul Mitici a anunțat că vedeta nr. 1 a Iugoslaviei, Giacci, va juca împotriva echipei României.

Cum ar putea fi caracterizat jocul pe ansamblul lui? A fost o partidă de luptă — surprinzătoare chiar pentru un „amic” — ambele echipe luptînd cu ardere pentru un rezultat favorabil. Simplificînd, vom arăta că echipa Iugoslaviei a atacat cea mai mare parte a timpului, iar echipa noastră s-a apărut, ieșind, mai des în prima repriză, mai rar în cea de a doua, din înclinarea impusă de adversar, cu contraatacuri care au reușit să dezechilibreze uneori sistemul defensiv al gazdelor.

Păstrînd chiar de la începutul partidei o prudență, poate exagerată, echipa noastră a lăsat adversarii săle teren și inițiativă, echipa iugoslavă manifestînd superioritate mai bine de 30 de minute din prima repriză. În această parte a jocului,

Cea de a 30-a întâlnire dintre echipele Iugoslaviei și României, găzduită de stadionul Armatei populare, a debutat furtunos, sub semnul atacurilor echipei gazdă, care în primele 100 de secunde obține două cornere rămase fără rezultat. În min. 9, o lovitură de cap a lui Akimovici trece de poartă peste poarta apărată de debutantul echipei României, Ghiță. Chiar din primele 10 minute ale partidei ne-am dat seama că cel mai mare pericol pentru apărătorii noștri îl constituie marea vedetă a fotbalului Iugoslav Giacci, introdus în ultimul moment în formație de antrenorul Mitici. Lansîndu-se în repetate și incisive curse, extrema stîngă a Iugoslaviei a aprins focarul jocului pe partea sa, unde Sătmăreanu a făcut mari eforturi pentru a-l face față. În min. 13, Petkovic trece de Mocanu, creează o fază „caldă” la poarta no-

stră, dar balonul, reluat cu capul de Biekovici, trece pe lângă bară. Un minut mai târziu este rîndul jucătorilor români să amenințe poarta apărată de Curkovic: Dembrovachi suzează prin surprindere de la 20 de m, mingea lovește bara și revine la Domide, care trimite balonul pe lângă poartă.

Jocul este în continuare foarte dinamic, ritmul s'ăn alert s'ădînd, parcă, căldura apăsătoare de pe stadion. În min. 24, Petkovic reușește o nouă pătrundere, centreează excelent înapoi, dar Sătmăreanu foarte atent, îl „suflă” balonul lui Giacci exact în cișpa cînd acesta se pregătea să șuteze la poarta noastră.

În min. 28, echipa României obține primul corner, ca urmare a unui șut expeditiv de arăjlocașul Dinu. Execută Dembrovachi și fotbalistii iugoslavi acordă un nou cor-

REAȚIA TRIBUNEI...

La Coppa d'Italia — desfășurată în atmosfera colorată a tribunelor lui il calcio, superbă și asurzitoare — s-a încheiat la ultima ediție cu victoria ultimului club la care a poposit magul H.H., A.S. Roma.

La sfîrșitul turneului final, celebrul antrenor a fost întrebă — aici ne poartă interesul argumentării noastre — căru factor crede că datorază, în princip, izbînda — și el, „magul”, recunoscut drept cel mai vanitos dintre vanitoși, a dat un răspuns simplu și, poate tocmai de aceea, surprinzător: „Al pubblico romano...”

Așadar, unul dintre antrenorii cei mai perținenți ai momentului — înscăunat aici prin dovada, irefutabilă în fotbal, a rezultatelor, avînd la dispoziție un team de prima mînă — recurge la unul dintre adevărurile esențiale ale fotbalului: TRIBUNA, cu marele, imensul ei rol în peisajul sportiv al victoriei sau înfrîngerii...

Cînd cuvintele lui Herrera ne întrebăm — într-o raportare directă, realizată aproape involuntar — care dintre antrenorii români ar avea puțînță să afirme că formația sa a cîștigat grație spectatorilor.

Cu cîtva timp în urmă ne hrănea iluzia acelei asistențe-care-poartă-echipa-spre-victorie, dar evenimentele ultimelor sezoane fotbalistice ne-au relevat cît de neașteptat diferită a fost tribuna stadioanelor noastre: a fost placidă — ca la decisivul meci România — R.D.G., a fost indiferentă — ca la meciul Steaua — Spartak Trnava, a fost pur și simplu turbulentă — ca la meciul Dinamo — W.B.A...

Evident, ar fi o greșală, de neiertat, actul unei eventuale generalizări, acțiunea de a-i aduce la același numitor pe toți spectatorii, de a-i băga într-un sac și de a-i arăta cu degetul, mergînd pînă la o relativă sinonimie de circumstanță: suportor de fotbal-huligan.

Nu, departe de noi o asemenea intenție... Dar, din păcate, stadioanele noastre mai cuprînd încă — în ciuda notelor mari acordate publicului — elemente care în loc să îndemne asistența spre ceea ce ne place să numim galerie, o incită la abuzuri și violență: se năpădesc cîmpurile de joc, se aruncă spre gazon sticle sau pietre, se fluieră, se fluieră mințe în sir...

Și — iarăși, din păcate — reacția tribunei față de acești intruzi ai fair-play-ului este îndoeștă tolerantă, puțîn fiind cazurile cînd cel sau cei în cauză sînt chemați la ordine și expurgați din incinta stadionului. De altfel, dacă ne gîndim bine, cu excepția ploșteanului Vasile Crăciun — pe care vecinii de tribună l-au predat pe mina organelor miliției după ce a aruncat o sticlă în teren, la meciul Petrolul — Progresul din campionatul trecut și care Vasile Crăciun — aviz amatorilor! — a fost condamnat la 6 luni închisoare — nu prea cunoaștem și alte cazuri în care spectatorii să fi reacționat în sensul liniștirii, prin metode vecine cu drasticul, a celor care trădează legile elementare ale sportivității și buneii cuvințe...

E foarte greu, desigur, să soliciți unei asistențe eterogene prin definiție, să contribuie, decisiv, la victoria uneia sau a alteia dintre echipele înclinate pe gazon — deși au fost și multe asemenea cazuri —, dar e mult mai ușor (sau ar trebui să fie) — zicem noi — să soliciți acelorăși spectatori să ia atitudine față de turbulenți sau recalitrânți.

Înainte de a putea să asistăm la declarații similare cu cea făcută de Herrera, înainte de a lua loc în tribunele unui stadion care să ne domine timpanele cu un nesfîrșit cor „Hai, România” sau „Hai Rapid”, am dori — și nu numai noi, ci toți cei care iubesc jocul acesta cu balonul rotund — o atmosferă sănătoasă în perimetrul respectivei competiții, o atmosferă fertilă fenomenului sportiv.

Și aceasta depinde, în mare măsură, și de ceea ce numim REACȚIA TRIBUNEI...

Ovidiu IOANITOAI

Vasile Tudor (Dinamo), învingătorul ediției a 14-a a „Cupa Voința”. Foto: Vasile BAGEAC

Final entuziasmant în „Cupa Voința”

Cea de a 14-a ediție a competiției cicliste internaționale de fond „Cupa Voința” s-a încheiat ieri în Capitală. La capătul celor aproape 600 km victoria a revenit dinamovistului Vasile Tudor care, în general, a avut o comportare constantă, apărîndu-și titloul galben cucerit încă din prima etapă. Pe podium, alături de el, au urcat Teodor Putețky (Steaua), capatulat spre fruntea clasamentului de etapa contratimp, și Constantin Grigore (Dinamo) — ciclistul care a înecat pînă la epuizare să-și aproprie victoria. În plutonul celor evidențiați se mai găseau Vasile Burlacu (Steaua), Nicolae Ciumet (Dinamo), Gabriel Moiceanu (Dinamo), Șt. Cernea (Steaua), Ion Ardelea-

● G. Moiceanu și C. Ciobanu — eroii ultimei etape ● Vasile Tudor a cîștigat cea de a 14-a ediție a competiției ● Hirt (Spartakus Budapesta) — pri mul la București

tonul nu reacționează la această acțiune efectuată cu 112 km înainte de sosire. Ce vor fi gîndit însă fugarii? Ei se aștern în drum, schimbă oarecînd înăuntru mînașă, pînă la limitele posibilităților lor. Notăm diferența la km Hristache NAUM (Continuare în pag. a 2-a)

Astăzi, primele starturi Beliz-Geiman, Prokopenko, Stolte, Borloy — capetele de afiș ale Dinamoviadei

Concurs de gală în piscina din Ștefan cel Mare. Timp de 4 zile, iubitorii natației din Capitală vor fi martorii unor întreceri de mare amploare, care reușesc la start sportivi din 7 țări. În program și meciuri de polo.

Evelyne Stolte în fruntea inotătorilor din R. D. Germană

Proaspătă campionă europeană de juniori la 200 m delfin și medaliată cu argint la 200 m mixt este lidera puterniceii delegații de inotători din R.D. Germană. Alături de Stolte, vor mai urca pe blocstarturile bazinului Dinamo în aceste zile Lutz Unger (2:01,0 — 200 m liber), Guntram Shock (60,9 — 100 m delfin), Christiane Kabelitz (2:19,0 — 200 m liber și 4:53,1 — 400 m liber), Marion Krause (63,7 — 100 m liber și 2:18,4 — 200 m liber), Andrea Eije (9:57,3 — 800 m liber), Christine Solski (1:19,7 — 100 m bras) și Rosemarie Kother (2:33,9 — 200 m delfin).

Matyas Borloy — unul dintre fenomenele noi din Ungaria

Lotul sportivilor maghiari este mai redus, dar din alcătuirea sa se desprinde tînărul Matyas Borloy (17 ani), unul din reprezentanții noului val, care s-a afirmat puternic în acest sezon. Cartea sa de vizită: 4:16,0 la 400 m liber (cel mai puternic adversar

pentru S. Beliz-Geiman) și 2:15,0 la 200 m spate. Impresună cu el, Ali Csaba (2:15,4 la 200 m delfin), Zsuzsa Toth (15 ani) cu 69,5 la 100 m delfin și Csaba Csallós (55,8 — 100 m liber) vor figura cu siguranță printre protagoniștii probelor respective.

Va reveni Cristina Balaban la probele de spate?

Prof. Remus Drăgușanu este destul de tăcut în aceste zile. Antrenorul dinamoviștilor bucușeni are destule probleme în alcătuirea unui lot care să reprezinte clubul său efit de cît onorabil, cunoscută fiind valoarea deosebită a oaspeților, și mai mult ca sigur că el va fi nevoit să apeleze și la garnitura de copii a secției dinamoviste. În orice caz, atu-urile sale rămîn Albert Covaci și Cristina Balaban. Aceasta din urmă va lua startul și în probele de spate ce au consacrat-o, în urmă cu trei ani, pe plan internațional.

Ce veji putea urmări în aceste zile

ASTĂZI, de la ora 9: seril la 100 m liber (b), 200 m liber (f), 400 m spate (f), 200 m spate (f), 400 m mixt (b), 100 m bras (f) și 4x100 m liber (b); de la (Continuare în pag. a 2-a)

Evelyne Stolte, una din protagonistele întrecerilor de inot

Foto: B. VASILE

ÎN PAG. A 3-A:

Rubrica „BALONUL E ROTUND”

Semnată de P. STEINBACH

Echipa României pentru „Tour de l'Avenir”

A fost alcătuită echipa României care va lua parte la „Tour de l'Avenir”: Vasile Tudor, Alex. Sofronie, Constantin Grigore, Ștefan Cernea, Ion Cosma, Teodor Putețky, Gabriel Moiceanu și Nicolae Ciumet. Antrenor: prof. Nicolae Voicu.

Motocrosiștii români — locul II în „Cupa Dunării”

Echipa de motocross a României formată din Ștefan Chițu, Cristian Dofan, Aurel Ionescu și Otto Stevici a avut o frumoasă comportare în concursul (clasa 250 cmc) dotat cu „Cupa Dunării”, desfășurat pe un traseu din orașul Iugoslav Karlovac. Alergătorii noștri au ocupat locul II, după formația Cehoslovaciei, fiind urmați în clasamentul pe națiuni de motocicliștii iugoslavi. Sportivii români vor participa duminică la un nou concurs internațional, programat în orașul Maribor.

SELECTIE ÎN VEDERA J.B. LA TENIS DE MASĂ

În zilele de 1 și 2 septembrie s-a desfășurat la Iași concursul de verificare la tenis de masă în vederea participării sportivilor noștri la apropiatele jocuri Balcanice. Pe locul I — Ștefan Dobuș (C.S.M. Cluj), cu 7 victorii, saturday 21.1. Pe locul II, Dorin Giurgiuca (C.S.M. Cluj) — 5 v, 18:11; pe locul III Ștefan Luchian (Progresul Buc.) 5 v — 15—12, iar pe locul IV Adalbert Rethi (Voința Arad) cu 4: v, 16—15.

D. DIACONESCU coresp. principal

ZOLDER „bulevardul” nemulțumirilor

Formula cînd știi că ea are un fundament cu totul fals?... Dezechilibrul echipelor în care ce privește reprezentanții pe națiuni nu constituie un argument valabil. Belgienii sînt adesea majoritari în marile curse clasice ale calendarului internațional”. (N.N. Să nu uităm că ziarul este belgian!)

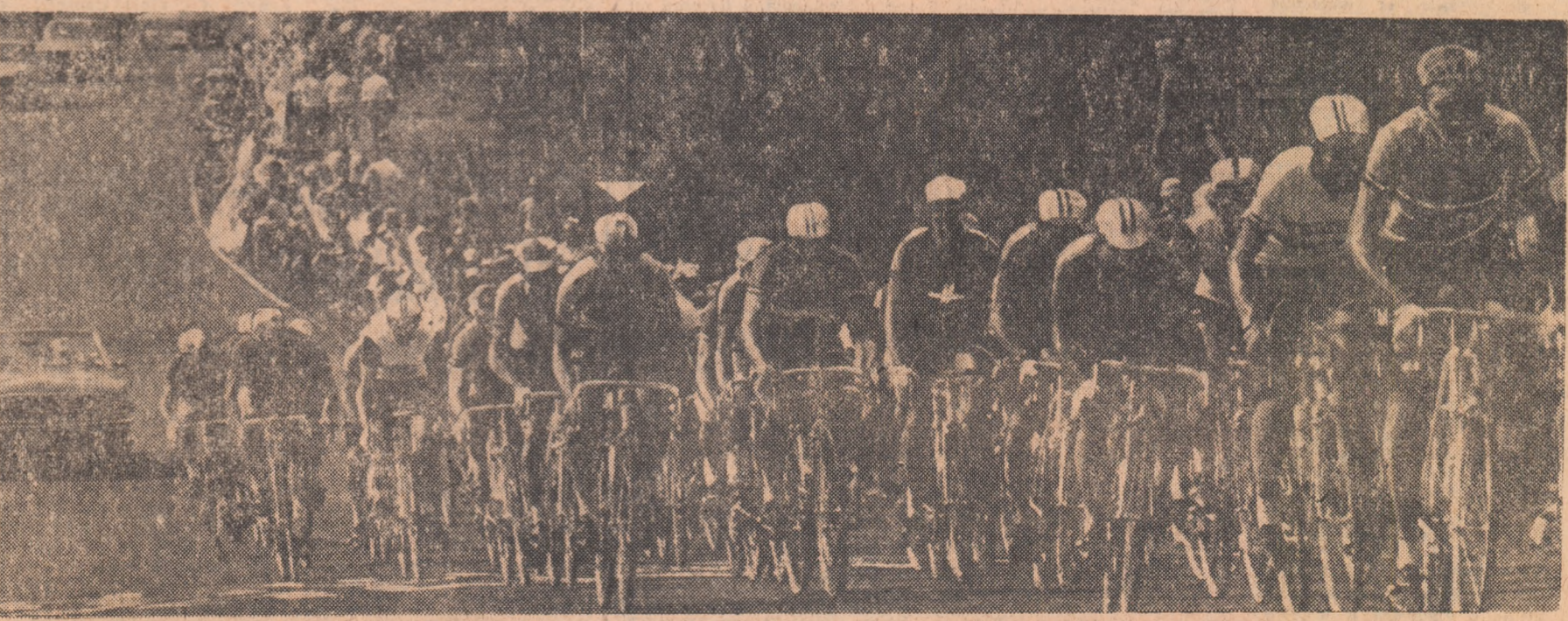
Lată, însă, un alt punct de vedere. Ni se pare mai pertinent, mai lucid. Il exprimă

Claude Parmentier în „Miroir Sprint”, în trei puncte clar formulate.

1. Parcursul. Comisia tehnică a U.C.I. a comis o gravă greșală alegînd circuitul automobilistic de la Zolder ca teatru al unui campionat mondial de ciclism. Pe un circuit de kermeză fără nici o

Ion F. BACIU (Continuare în pag. a 4-a)

Ziarul belgian „Les Sports 69” ca și cotidianul francez „L'Equipe” consideră că rădăcina răului o constituie actuala formulă de disputare pe echipe naționale și pledează pentru echipe de mărci care au o componentă multi-națională. După R. Jacobs, de la „Les Sports 69” formula actuală a echipelor naționale este depășită „pentru că îi pune pe alergătorii selecționați sub conducerea unor persoane care, foarte adesea, nu au nici un mijloc ca să-și afirme autoritatea”. „Poate este mai „mureț” — scrie mai departe R. Jacobs — să opunem două drapele decît o marcă de pastă de dinți unelă de mașină de spălat. Dar cum să aperi o

Pe acest circuit lung de circa 4 km, confortabil ca un „bulevard”, campionatul mondial al rutierilor profesioniști s-a transformat într-o comedie amară.

La Tg. Mureș, sportul de performanță cunoaște un puternic revirmant

Am găsit frumozul oraș de pe Mureș mai plin decât oricând. O dimineață însoțită de cea mai frumoasă atmosferă de toamnă și nou, curățențea aerului și a coronoanelor copacilor și al peuzelor de țară să iasă și mai mult în evidență, toate ducând la o impresie deosebită de plăcută și completă această amărcă, un meci de volei, ce se disputa pe complexul Voimța făcea ca încredințarea să se aude până în stradă, iar la strigătul lui aplauzului furtunoasă au atras la teren chiar și pe cei mai puțini obișnuiți ai sportului pentru a felicita echipa masculină Voimța Tg. Mureș, învingătoare într-un joc de calificare în divizia B. Un succes modest, dacă este privit singular. Stind, însă, că se adaugă unu întreg șirag de victorii obținute de sportivii mureșeni în ultima vreme și că marea o altă valoare și mult așteptat revirmant.

colaborare între forțele care și-au trebuit să fie interesate, formația masculină Comerul și cea feminină Mureșul urmau să joace în „B”. A fost, putem spune, un cutremur pe care l-au simțit în primul rând foștii internaționali, țezari în mintea lor. Au urmat înviorarea tinerilor cu elemente tinere (mai puțin pretențioase și mai constituționale) și o pregătire ceva mai serioasă și lucrurile încep să se schimbe treptat. După numai un sezon, Comerul și Mureșul au revenit în „A”.

Ceea ce completează acest succes, este și remarcabilă comportare a formațiilor de juniori și juniorilor din Tg. Mureș. Fetele de la Liceul „Bolyai-Farkas” (antrenor prof. Gh. Fülöp) și băieții de la Școala sportivă (prof. I. Fördy) s-au calificat pentru turneul final al diviziei naționale a școlărilor și juniorilor, unde au cucerit medalii de argint, performanțe care vorbesc de la sine despre calitatea selecției și a muncii de instruire. Se spune, însă, că dacă un talentat junior (Gh. Magos) nu ar fi fost promovat din echipa liceului la Comerul „Bolyai-Farkas” ar fi cucerit primul loc în divizia școlărilor. Ceea ce este posibil, dar nu trebuie uitat că sportul lui Magos a fost posibil decisiv în revenirea echipei Comerul în divizia A. Ba chiar credem că ar trebui să dea de gândi diriguitorilor sportului din Tg. Mureș care pun uoicuri mai mult pe performanțele obținute de formațiile școlărilor, decât pe o pur transferare a elementelor valoroase în rândurile componentelor reprezentative orașului.

SI ALTE SUCESE
Ar fi nedrept și incomplet să măsurăm revirmantul sportului

mureșan doar prin promovarea celor două divizionare în „A”. Să nu uităm că, la campionatele naționale de patină viteză, juniorii și copiii de la clubul Mureșul, antrenat de Carol Gall, au cucerit 12 locuri I, 12 locuri II și 10 locuri III, ceea ce reprezintă succese ușoare din comun. Culemea, baza pregătirii s-a făcut pe uscat, gheața durind țarna trecut cel mult 20 de zile (ca să nu mai vorbim de ani de-a rândul ea a lipsit cu desăvârșire). Nu ar fi util ca experiența antrenorului Carol Gall să fie împărtășită și altora, dintre cei ce se ocupă de acest sport?

Tot în rândul succesorilor sportului mureșan poate fi trecut și activitatea studenților de la I.M.F. Șeful catedrei de educație fizică, prof. A. Kakuș (de altfel, un vechi și pasionat îndrumător al sportului local) împreună cu colegii săi nu pridesc să organizeze cât mai bine numeroase competiții inter-ani și inter-facultăți. Complexul de la I.M.F. este asaltat zilnic de sute de studenți care împletesc armonios orele de studiu cu cele de dezvoltare fizică. Ce păcăreț, că un nucleu atât de puternic, dotat cu cea mai bună bază sportivă a orașului, nu este capabil să aducă în mai mare măsură activitatea de performanță a sportului mureșan...

In afișii, nu putem să nu amintim de saltul naștelor mureșene. Covaci, Benedek și Nagy constituie un trio de mare valoare, capabil să doboare recorduri și să cucerească titluri de campioni naționali. Avem, de asemenea, în componența acestora, alți tineri vor pași cu hotărâre pe treptele măiestriei. Harina și experiența antrenorului Todor (fost diriguitor și căpitan al vitoroilor succese. Că privește polo-ul, și al cindva frunțag în

Transmisiile de pe arena „Venus”, în '69

Vineri după-amiază, Topescu m-a adus pe meleagurile copilăriei, cind nu eram Belphégor, ci Hums. Eh, ce viață! N-aveam bani să intru pe Venus, n-aveam (încă de pe atunci) vocație să mă rog și să mă cădăscuie la poartă și mă instalam pe lângă smecheri mai mari, ocupații mult mai îndreptățite decit mine la găurile gardului. Aceștia ne povesteau meciul văzut prin vizor și eram mulțumiri. A-veam o generație de crainici la gard cum nu apar două într-un secol. Nu știu pe unde s-a pierdut. Și mai erau crainicii din pom care se interfeau cu cei de jos, încit aveam, de obicei, două transmisi și puteam face o medie. Crainicii din pom, privilegiți ai soartei, erau și ei buni dar, cum se întâmpla, nu atât de buni ca acei care se chinuiau pe sol. Crainicii din pom, nu știu de ce, nu s-au pierdut. Mai avem și azi crainicii în pom... Vineri, ca să revin, Topescu a spus din capul locului, cu cea plăcere autoironică dezvoltată foarte bine și de zi, că ne va transmite atletismul balcanic aculind în casca în studio, comentariul confratelui bulgar, „limbă” pe care n-o stăpînește perfect, dar a cărei numărătoare pînă la 10 o cunoaște. Urma, deci, ca amicul bulgar să ne spună ce se întâmplă pe stadion, iar Topescu să ne traducă ce se spune bulgarul. Eram ca pe Venus, copil la vizorul gardului. O să-mi spuneți că aici aveam televizor, eram băiat mare și pokedam imagine, care imagine spunea totul. El bine nu — imaginea nu spunea totul, ea vorbea greu, deseori mormăia, alteori murmură, și mai ales lipseau cifrele, fără de care atletismul cade în „poezie”, în ceea ce băieții duri și simpatici numesc tiru-liru. Or, „camerele” nu aveau cronometrele lor

și nici nu căutau repede cifrele, tablele și ceasurile de pe stadion. Încit, în lipsă de imagine elocventă, aveam nevoie de o cineva care să ne spună prin viu grai ce se întâmpla. Operația aceasta se făcea, într-adevăr, după ureche — Topescu ne e martor. Intram în posesia unor informații stupeficante: „nu știu dacă Zamfirescu e pe locul trei, comentatorul nu anunță nimic...”, „sînt convins că nu gresesc, acesta e Caraiosifoglu...”, „cred că pelocul doi a venit Neamtu...”, „cred, mi se pare, nu sînt sigur, să mai vedem...”. Toate acestea, într-o transmisie de la cîteva sute de kilometri. În secolul 20, cînd știm precis ce mîncînc oamenii pe Lună!

Serios vorbind — vina nu e a lui Topescu. El era copil, ca și noi. Dar vine o vreme cînd e fi copil e foarte anti-patic. Putem ține teicom pînă în Mexico. Dar nîm pînă la Sofia? Bănuesc că sînt cîteva persoane convinse și încite țate că se poate face foarte bine televiziunea sportivă din studio, la casca, la gard din pom, ca pe Venus. În 1938, trebuie să li se spună — cu blîndețe și fermitate, cu tot respectul pentru problema economilor — că nu se poate și că pierdem mai mult decit economisim! La Stuttgart, cînd cineva a măturat unor confrăți cehi și iugoslavi că nu transmitem din studio meciul Europa — America, oamenii aceia s-au uitat la ei ca la un marțian.

Aceștia fiind zise, să adaug că duminică fotbalul cu Videriu — regizor, cu Șvabi și Păsat la aparate și Eftimie Ionescu (cu „tirul” încă negreț, după o pauză prea lungă), ne-a dat o altă viață. Să fie într-un ceas bun?

CONCENTRAREA FORTELOR, CONDIȚIE ESENȚIALĂ
Am înregistrat cu multă satisfacție succesele obținute de sportul mureșan, mai bine zis de unele ramuri ale lui. Faptul este înlăcurător, mai ales că rezultatele se răsfrîng și asupra unor loturi naționale, cum sînt cele de inot și atletism care, ca normal, le dominază cîmpionatul. În localitate există, a drept, un club sportiv orășnesc: Mureșul. În afară de el, există și unele unități sportive Voința, Comerul, Liceul „Bolyai-Farkas”, Școala sportivă I.M.F. și Institutul pedagogic. Fiecare în exploatarea sa statistică, vom constata că forțele de care dispune mureșenii sînt foarte dispersate, ceea ce normal, le diminuează cîmpionatul din punctul de vedere al unei performanțe. Cauza este aceeași observată și altele orașe: dominația fiecărui club sau fiecare asociație de a obține rezultate bune, la un anumit nivel, de obicei în edilelor. Ce s-ar întâmpla, în final, dacă cei interesați ca orașul Tg. Mureș să fie reprezentat la cel mai înalt nivel și-ar impune punctul de vedere în ceea ce privește cîmpionatul după succese mărunte și eșecuri? Răspunsul nu este greu de aflat. Rămîne doar ca în ceea ce privește de performanțe obscure să vadă ceva mai departe. Iar atunci cînd vor reuși acest lucru, se vor mîndri și ei cu succesul lor. Este de realizat de adevărate reprezentante ale orașului, unități complexe la care să contribuie toți factorii interesați, direct sau numai indirect.

D. STANULESCU
BELPHEGOR

„Sportul — unul din factorii care ajută la educarea tineretului”

...este de părere prof. MIRCEA CUCU, inspector general al Inspectoratului de învățămînt al Municipiului București

— Din procesul de educație a elevilor nu lipsesc, cum este și firesc, preocuparea pentru comportamentul tineretului studios în societate — ne spune profesorul MIRCEA CUCU, în calitate sa de inspector general al Inspectoratului de învățămînt al Municipiului București.

— Și atunci, cum vă explicați acele manifestări necorespunzătoare ale spectatorilor de pe stadioane, din rîndul cărora fac parte și elevii?

— Comportamentul în public, la orice vîrstă, este în cea mai mare măsură rezultatul educației primite, la care, bineînțeles, că se adaugă și influența mediului, de cele mai multe ori determinată.

— Ne-am adresat dv. pentru că Bucureștii numără peste 200.000 elevi. Și întodeauna, la manifestările sportive de anvergură, cîteva mii dintre spectatorii sînt școlari. Fie că unii dintre ei participă chiar direct la ele, toți sînt însă martori la unele abateri de la etica civilizată. Prin urmare, dv. am dorj să obținem o imagine a însuși ansamblului problemei, privind-o nu numai prin optica prezentului, ci și prin aceea a viitorului.

— Orelle de educație fizică, de activități sportive, nu se rezumă azi, în învățămîntul nostru, numai la îndrumarea exercitiului fizic propriu-zis, ci și la formarea unei mentalități noi, sănătoase, la cultivarea virtuților morale pe care le desăvîrșesc conștientul acestei pedagogii practice de cele 800 cadre didactice de specialitate, la catedrele de specialitate. Simultan, competițiile interscolare întrefin un spirit de emulație fundamentat pe loialitatea întrecerii și recunoșterea valorii adversarului. Nu este acesta felul de a se desfășura sportul de performanță în măsura în care se creează și se întărește conștința o tradiție sportivă în școli, ca un fel de preambul al afirmării de mai tîrziu, la nivelul unor cluburi de performanță, în arena publică.

— E frumos ceea ce ne răsună și, totodată, ceea ce desigur obținem, într-o bună măsură. Nu ne-ați vorbit, însă, despre abaterile disciplinare ale unor elevi refractari la unele comportamente de care trebuie să dea dovadă atunci cînd, aflați în tribunele unui stadion, vizionează o întrecere sportivă.

— Socot că turburătorii disciplinei în stadioane sînt la fel de vinovați ca și cei ce gîdăgăie într-o sală de conferințe sau într-una de teatru ori

de cinematograful. Oriicare ar fi starea de euforie prietărie de victorie sau, dimpotrivă, indignarea spectatorului, de orice vîrstă, împotriva unei nedrepte decizii a arbitrilor, buna civilitate, respectul pentru ordinea publică, pentru liniștea vecinilor de bancă trebuie să constituie frîne hotărîre care să tempereze amuzita porniri și să determine o comportare civilizată, mai ales în cazul elevilor, copiii de azi, cetățenii de mine ai țării.

— Eu socot că totuși școlii trebuie să fie cu atât mai active, în preocuparea continuă de disciplinare a maselor de tineret, cu cît printru spectatorii studioșilor se află și elevii de la cursurile serale, ca și din învățămîntul fără frecvență — oameni în toată firea, care aparțin încă și școlii.

— Cred că dezvoltarea și educația într-o psihică de esență temperamentală și, în același timp, într-o gradă de disciplină, respectul pentru ordinea publică, pentru liniștea vecinilor de bancă trebuie să constituie frîne hotărîre care să tempereze amuzita porniri și să determine o comportare civilizată, mai ales în cazul elevilor, copiii de azi, cetățenii de mine ai țării.

— Eu socot că nu trebuie să fie cuvințios în sala de clasă, în laborator sau în cancelaria directorului școlii unde este elev — și în schimb să ai impațiențe vehement gestulate (și chiar gîdăgăioase) cînd faci coadă la o librărie pentru a-ți cumpăra

o carte școlară, în zilele de mare afluență.

Școlii, cadrul didactic, le revin sarcini — statutare de altfel și de norme pedagogice — în materie de pregătire a modului de comportare a elevilor în mediul public și nu sînt puține catedrele de educație fizică din școli care au programat cicluri de conferințe educative, înfîințiri cu sportivii cunoscuți ca și dezbateri colective, menite să facă mai degrabă simțul de răspundere individuală al fiecărui elev.

— Marile posibilități pe care le are școala și sub raportul educației în public și în sport un mijloc eficient de aplicare a nobililor principii care, pornind de la elementul atractiv al unei competiții, să ajungă la faza în care bravura și loialitatea întrecerii — comportamentul fiecărui ințar — expresie sinceră a unei mentalități sănătoase. Atins acest obiectiv, nici un elev nu va mai participa la manifestări nesportive, ci, dimpotrivă, fiecare va deveni un spectator disciplinat acum, temperat mine.

Școala are în sport un factor de bază în procesul și în desfășurarea procesului de formare a caracterelor, de afirmare a celor mai sănătoase virtuți ale tinerilor de azi, cetățenii de mine ai țării.

— Desigur, n-ar fi lipsit de interes să cunoaștem și opiniile factorilor de răspundere din lumea studentescă în problema comportamentului tineretului universitar în public și la manifestările sportive.

RALUCA VLADU

LA CINEMATOGRAFUL TIMPURI NOI DIN CAPITALA

un nou program de scurt metraje românești

RAPSODIE DOBROGEANĂ
Imaginea: L. Mărculescu
Scenariul: Ion Vișu
Regia: Radu Hangu, Vasile Mînăstireanu

PORTRETE ȘI PICTURA MILITANTĂ IN OPERA LUI GH. M. TATTARESCU
Imaginea: Ilie Cornea
Scenariul și regia: Gheorghe Horvath
Imaginea: Ilie Cornea

RIPA ROSIE
Scenariul: St. Penu, L. Manolache
Regia: Stelian Penu

ANUL TRECUT LA BRAȘOV
Film realizat de: Octav Ioniță, Andrei Placintar, Mircea Sintimbreanu

ORIZONT ȘTIINȚIFIC NR. 7/1969

O necesitate — concursul de selecție pentru Balcaniadă

Recent încheiată ediția a campionatelor naționale de Juniori, unde au luat startul numeroși tineri care s-au afirmat în diverse perioade sau a oferit selecționerilor echipei naționale pentru Balcaniadă prea multe șanse incurajatoare. În cele 4 zile de concurs, cu toată bunăvoința, nu am putut nota decît 5 candidaturi; cele ale lui Sebastian Cosmescu, Petre Todor, Zeno Oprețescu (ștafetă), Mihai Movanu și Gheorghe Cerbeanu, care și-au cucerit pe merit cite un pașaport pentru İzmir. Prea puține nume, însă, pentru a rezolva toate problemele pe care le incumbă participarea la cea dintîi Balcaniadă, unde fiecare (ară va alinia la startul tuturor probelor cite doi concurenți.

Iată de ce, mai mult ca oricînd, un veritabil concurs de selecție în următoarele 3-4 zile se impune cu deosebită necesitate. Federația de specialitate a greșit omîțind acest lucru înaintea precedentelor competiții internaționale și ne-am trezit cî singurul element cu șanse serioase pentru o medalie la

„europenele” de Juniori, Gh. Lupu, a rămas la București. Și tot datorită acestui lucru nu am putut alinia, atît la Varșovia cît și la Dubrovnik, reprezentative ideale pentru Cupa Europei. A repetă cu bună știință această eroare ar fi însă și mai grav...

După părerea noastră, pentru probele de craul ar trebui din nou verificați H. Schier, M. Slavic (la 400 m), Vi. Moraru, Z. Oprețescu, S. Cosmescu, E. Almer și D. Naghi, iar pentru cele de spate, Z. Giurasa, M. Movanu, T. Șerban, St. Benedek și M. Hoheiu. La delfin (A. Covaci, E. Almer și I. Miclăuș) și bras (V. Costa, A. Soptereanu și V. Teodorescu) soluțiile pot fi găsite mult mai ușor.

Multe semne de întrebare ridică și selecționata feminină, careia trebuie să i se acorde o atenție sporită. La ora actuală, candidată cu șanse apar: L. Dan, A. Șterner, C. Balaban, A. Andrei, G. Gonos, G. Șovașo (craul), C. Stănescu, A. Georgescu, C. Vișeu, A. Mihăescu, R. Pețruțică (bras), C. Balaban, A. Andrei, C. Kokay (spate) și

A. Șterner, G. Cerbeanu, N. Ștefănescu, A. Groza (delfin).
— a. v. —

T. RABSAN

România — Iugoslavia B 3-3 la Dubrovnik

În cel de al treilea meci susținut în cadrul turneului internațional de polo de la Dubrovnik, selecționata României a obținut un modest rezultat de egalitate, 3-3 (0-0, 1-2, 2-1, 0-0), cu formația secundă a Iugoslaviei. Golurile echipei noastre au fost realizate de Rusu, Szabo și Tăranu. A arbitrat Angelia (Franța).

Partida decisivă a turneului a oprit reprezentativele Iugoslaviei și Italiei. Gazdele au obținut o victorie la limită, cu scorul de 6-5 (4-2, 0-2, 2-1, 0-0). Clasamentul final: 1. Iugoslavia, 2. Italia, 3. România, 4. Iugoslavia B.

Sofia, 1962: România domină din nou boxul balcanic

„Șapte „tricolori” medaliați cu aur

La întrecerile balcanice din 1962, disputate de stadionul „Drușba” din Sofia, participarea a fost mai restrînsă. Dar selecționata României, Turciei și Bulgariei și-au disputat titlurile.

Competiția a fost dominată și de data aceasta de sportivii români, care au reușit să păstreze „Cupa Balcanică”. Tîndrul Constantin Ciucă, mîncolitorul lui Dobrescu, l-a pus k. o. în ultimul rund pe turcul Alpan, cu o directă bine plasată la cap. Nicolae Puiu nu și-a demeritat faima de pînecher, obligîndu-l pe Ergîndil (Turcia) să abandoneze în minutul cinci de luptă, după ce acesta din urmă fusese și avertizat pentru obstrucții. Ion Dinu s-a înfîlțit tot cu un boxer turc (Akyldız), pe care l-a dominat net după repriza, cîștigînd la puncte. Avertizat de două ori în repriza secundă, numărul o dată în ultima, turcul Köken a pierdut deaște meciul cu Mihalic. Cîușindu-l prea mult lovitura decisivă Nicolae Stoensescu a fost învins de tîndrul bulgar Radev, iar Virgil Badea, cu toate că a dominat (dar infructuos) a cedat lui Maxim Todorov (Bulgaria). În schimb, Ion Monea boxînd sigur, l-a eliminat pe redutabilul pugilist bulgar Paparizov. Foarte greu s-a descurcat Mihai Nicolau în partida cu turcul Koskunoglu, pe care l-a depășit de puțin la puncte. Constantin Gheorghiu și Vasile Mariuțan au evoluat direct în finale.

În ultima reuniune a Balcaniadei s-au calificat, așadar, 8 pugiliști din țara noastră. Bulgarul Panaiotov l-a întrecut pe merit pe Ciucă. Puiu, cu un uppercut bine plasat l-a pus k. o. în rîndul 2 pe Mihail Mițev (Bulgaria); Gheorghiu a făcut o adevărată demonstrație și a cîștigat detașat meciul cu bulgarul Traikov; Dinu l-a învins la puncte pe Piticev (Bulgaria), disputa caracterizîndu-se prin schimburi dure de lovituri; punctuții eficace, Mihalic l-a învins pe A. Mițev (Bulgaria); Radev — Bulgaria, a obținut în unanimitate verdictul în fața turcului Kancay, iar Todorov a avut cel mai ușor meci al finalei, cîștigînd prin... neprezentarea adversarului; Ion Monea a avut la discreție meciul cu Topcu (Turcia). „Fulgerea” de două ori în bîrbie, pugilistul turc a fost numărul și abandonat imediat (repriza 1) de directorul de luptă; după un meci strîns, în care avantajul a alternat, Nicolau a obținut în cele din urmă decizia în meciul cu bulgarul Velov; în sfîrșit, Mariuțan a trecut greu de tîndrul Pandov (Bulgaria). Deci, cu 7 campioni balcanici, România a ocupat și de data aceasta locul 1 în clasamentul pe națiuni.

R. C.

Calătorul solitar s-a întors din cursă

La 7 Iulie am fost martorul unui start ciclist cu totul inedit. Inedit de la rutierul care urma să înconjoare, solitar, România, pe o distanță antecalculată de 2500 de km. Distanța tuagenarului Alexandru Drăghina — pînă la mașina cu care avea să realizeze — temerară cursă — o bicicletă datînd din 1915. Prospect, vivanț și plin de energie, întinerit cu 20 de ani, musafirul ne-a descris spectaculosul său circuit al căru marce au fost ateslate prin numeroase stampile ce figurează în jurnalul său de bord.

Plecat din București la 7 Iulie 1969, pensionarul Drăghina — fost profesionist timp de 53 de ani, fără nici un accident sau contravenție, cum se recomandă — a străbătut orașele Clărașari, Tulcea, Sulița, Galați, Bacău, Piatra Neamț, Suceava, Cîmpulung Moldovenesc, Bistrița Năsăud, Cluj, Oradea, Arad, Timișoara, Caransebeș, Turuș Severin, s-a odărnit în zilele în Peșteana de Jiu — locul său de naștere — a atins Tg. Jiu și a pornit spre casă prin Petroșani, Călan, Sibiu, Făgăraș, Brașov, Valea Prahovei.

Doidora de impresii, „mai mult decît am acumulat în întreaga viață”, Alexandru Drăghina face o mărturisire patetică: „Cine nu realizează că oamenii sînt, frîște degeaba”. Aduce și explicit: „De la bordul mașinii nu poți vedea minunile României decît rezant, iar vîntul nu-ți permite să simți mișcările și să simți

zilele, elemente care au darul să îmbogățească și să înalțe sufletul: foșnetul pîdurilor, sursul apelor, criplitul păsărilor, nu poți înalta ozișii de munte și parfumul pășiișilor, mai ocioasă să stai de vorbă, pe-nedețe, cu locuitorii, să le cunoști obiceiurile și limba cu particularitățile ei dialectale etc.”

Abordînd performanța sa sportivă, conlocutorul relatează: „Chemările depărtărilor nu au determinat să-mi prelungec circuitul cu încă 1000 de km, realizînd astfel 3500 km. Matina a rîspuns excelent, singura abatere pe care a cunoscut-o fiind cîndi epuș. Cît privește efectele pe care această excursie rutieră le-a avut asupra sănătății și psihicului meu nu le pot aprecia pentru cîd sînt, de-a dreptul, incalculabile.”

Dechis fiind drumul, spune-mă care vă sînt proiectele de viitor?

— În anul 1970 voi întreprinde un tur al Europei. Mi-am și găsit companioni de drum; i-am descoperit în popasul de la Gura Humorului. Au cam aceeași vîrstă cu mine.

Trebule, desigur, să mai precizăm o dată vîrstă acestor tineri: 74-75 de ani. Și să completăm, totodată, că lupta tu înertă, fugă după izvoarele dător de sănătate care este sportul nu poate ține decît de o vîguroasă și erdentă tinerie.

Final entuziasmant în „Cupa Voința”

(Urmare din pag. 1)

72-135, apoi la km 80-3:15! Evident nu mai este vorba de joacă. Moiceanu încearcă o mare lovitură. În acest moment el poartă — teoretic — tricoul galben și pentru ani lui performanța este senzațională. După cîteva kilometri a pînă rece, deși cînd reia cursa plînge caravanelor. Moiceanu devine alunecească, eforturile trebuie intensificate. La km 97 diferența a crescut la 3:30.

În pluton, Vasile Tudor, e-nervat de această turmură neașteptată pe care o la cursa, se zbate pentru a-și apropia pe fugari. Din cînd în cînd, Ion Cosma îl fîră convingere și oferă liderului ajutorul său. Restul plutonului s-a liniștit. Într-un trîziu, atunci cînd s-a încredințat că l-a dovedit convingător purtătorul tricoului galben că singur ar fi fost pierdut, frunța plutonului se pune pe treabă. Distanța se micșorează. La intrarea în Titu, bătăreții dinșiși se fugă asupra lui. Plutonul nu poate accepta la infinit așa că face pașaport hotărîtor. Este km 133 (se orește și ploaia) cînd se produce joncțiunea. Evadarea a fost susținută de-a lungul a 72 km. Bravo Moiceanu! Bravo Ciobanu!

Cursa nu mai are, apoi, istoric. Plutonul se prezintă la sprint pe Calea Victoriei și oaspeții de peste hotare se purtează, prin martiriul Hirt, prima lor victorie în această cursă.

CLASAMENTE:
Etapă a V-a: Rm. Vlcea — București, 173 km: 1. I. HIRT (Sportivul Budapesta) 4h 31:40; 2. I. Ardeleanu (Steaua) 4h 31:40; 3. Constantin Gișore (Dinamo) 4h 31:40; 4. Vasile Buriacu (Steaua) 4h 31:40; 5. Nicolae Ciuchet (Dinamo) 4h 31:40; 6. Gabriel Moiceanu (Dinamo) 4h 31:40; 7. Ion Ardeleanu (Steaua) 4h 31:40; 8. Alexandru Sofrone (Dinamo) 4h 31:40; 9. Mircea Rîndășu (Metalul Ploiești) 4h 31:40; 10. Francis Gera (Steaua) 4h 31:40.

Cursa a mîsurat 288 km și a fost acoperită cu o medie orară de 40 km.

Clasament general individual:
1. VASILE TUDOR (Dinamo) 14 h 42:37; 2. Teodor Puteriy (Steaua) 14 h 42:37; 3. Constantin Gișore (Dinamo) 14 h 42:37; 4. Vasile Buriacu (Steaua) 14 h 42:37; 5. Nicolae Ciuchet (Dinamo) 14 h 42:37; 6. Gabriel Moiceanu (Dinamo) 14 h 42:37; 7. Ion Ardeleanu (Steaua) 14 h 42:37; 8. Alexandru Sofrone (Dinamo) 14 h 42:37; 9. Mircea Rîndășu (Metalul Ploiești) 14 h 42:37; 10. Francis Gera (Steaua) 14 h 42:37.

Cursa a mîsurat 288 km și a fost acoperită cu o medie orară de 40 km.

Meciul România — Finlanda, un prim test al selecționatelor noastre de tineret

O nouă reprezentativă de tineret își face apariția pe firmamentul boxului nostru. Ea va încerca să reediteze succesele de prestigiu ale vechii echipe, aceea care în ultimii doi ani, a obținut, după cum se știe, rezultate prestigioase în „Cupa Europei”. Cutov, Silberman, Năstac, Ene, Dobrescu, Alexe și ceilalți reușeau să obțină rezultate de tineret din anul 1967-1968 au lăsat locul altora mai tineri, predfindu-se de la cîmpurile pe care au purtat-o de demnitare. Este acum rîndul

zintă interes, înfînd seama că va constitui un prim pas în conturarea viitoarei garnituri care va participa în 1970 la campionatele europene de tineret de la Budapesta. Mecuriile din Finlanda, privitye prin această primă, înseamnă un prim și important test. Să sperăm că echipa care va urca vineri și duminică pe ringurile finlandeze (în următoarea ordine: Boboc, Morariu, Dumitracu, Păpășu, Mihalic, Păteanu, Frînc, Ilie, Silăște, Zeltanica) va fi la înălțime.

fotbal

ANTRENAMENTUL LOTULUI DE TINERET

Lotul de tineret a susținut ieri după-amiază un joc în familie, la două porți. Au câștigat „galbenii” cu 6-2 (2-1), pe în golurile înscrise de Dumitru (3), Neagu (2) și Poșevici. Pentru „roșii” a mar-

cat Canlaro (2). Antrenorul V. MĂRDĂRESCU a remarcat comportarea bună a jucătorilor Dumitru, Neagu, Katoana, Cheran, Beldeanu, Dincuță și Dușan.

ORA OFICIALĂ DE ÎNCEPERE A MECIURILOR DE DIVIZIA A

Partidele etapei a 4-a a campionatului diviziei A vor începe la ora 16.30.

Meciul Știința Bacău - Ceahlăul P. Neamț se joacă sîmbătă

În urma acordului intervenit între cele două asociații, meciul Știința Bacău - Ceahlăul P. Neamț, din etapa a IV-a a campionatului diviziei B - seria I, se va juca sîmbătă după-amiază.

În locul echipei de juniori Pecica, din seria a X-a a campionatului național, va figura Metalul Salonta, mutată din seria a IX-a în seria a X-a. Echipa centrului de juniori Pecica va activa în campionatul județean.

AGENDĂ BUCUREȘTEANĂ

- ȘEBATA**
- STADIONUL REPUBLICII, ora 16.30: Rapid - Steagul roșu (divizia A), ora 14.45: Rapid - Steagul roșu (tineret-rezerve);
 - STADIONUL POLITEHNICA, ora 16.30: Spectrul studențesc - Metalul București (divizia B).

- DUMINICA**
- STADIONUL 23 AUGUST, ora 16.30: Steaua - Dinamo București (divizia A), ora 14.45: Steaua (tineret) - Cuba (tineret);
 - STADIONUL PROGRESUL, ora 10: Progresul - Oțelul Galați (divizia B);
 - STADIONUL POLITEHNICA, ora 11: Metalul Tîrgoviște - Progresul Brăila (divizia B);
 - TERENUL C.P.B., ora 10: Tarom București - Prahova Ploiești (Cupa României);
 - TERENUL GHENCEA, ora 10: A.S.A. București - I.C.A.B. Arcuda (Cupa României).

CAMPIONATUL NAȚIONAL AL JUNIORILOR ȘI ȘCOLARILOR

Teren Steaua: Steaua-Tehnometal; teren Dinamo II: Electronica-Marina Mangalia; teren Gloria: Mașini unelte-Celuloza Călărași; teren Metalul: Metalul-Dinamo București; teren F.R.B.: Șc. Sportivă-S. N. Oitenița; teren 23 August: C. 23 August-

Dunărea Giurgiu; teren Laromet: Laromet-Cimentul Medgidia; teren Progresul: Progresul-Unirea Minăstrea; teren T.U.G.: T.U.G.-Petrozil Vidole; teren Rapid: Rapid-Unirea Drăgășani; teren Autobuzul: Autobuzul-Voința Buc.

Steaua - Rapid 2-1 (2-0)

Și ieri după-amiază în tribunele stadionului Giulești au luat loc cîteva mii de suporteri ai divizionarilor A Steaua și Rapid. Cu toate că din ambele formații au lipsit mulți titulari (fiind selecționați în reprezentativa țării și în lotul de tineret), jocul a fost plăcut, purtînd pe alocuri amprenta unei partide de campionat. La capătul celor 90 de minute, Steaua a câștigat la limită, datorită, în special, incisivității lui Tătaru II, Voinea și Dumitriu III.

Și ieri după-amiază în tribunele stadionului Giulești au luat loc cîteva mii de suporteri ai divizionarilor A Steaua și Rapid. Cu toate că din ambele formații au lipsit mulți titulari (fiind selecționați în reprezentativa țării și în lotul de tineret), jocul a fost plăcut, purtînd pe alocuri amprenta unei partide de campionat. La capătul celor 90 de minute, Steaua a câștigat la limită, datorită, în special, incisivității lui Tătaru II, Voinea și Dumitriu III.

RAPID: Rămureanu - Ștefan, Cojocaru, Moraru, I. Dinu (min. 76 Clucă), C. Dinu, Angelescu, Năsturescu, Straș, Mazurachis (min. 46 M. Ștehan), Codreanu (P.V.).

Ștraș, talonat de Dumitriu III, va rata o ocazie favorabilă a Rapidului

Foto: V. BAGEAC

U.T.A. - RİPENSIA TIMIȘOARA 4-2 (4-0)

ARAD, 3 (prin telefon). „Amicalul” dintre cele două formații, desfășurat pe Stadionul U.T.A. în fața a peste 1.500 de spectatori, a oferit un joc plăcut, care a satisfăcut așteptările, mai ales în prima repriză, cînd textilității au atacat continuu. Deși gazdele și-au dovedit pe tot parcursul partidei, superioritatea în organizarea jocului și în gândire tactică s-a simțit totuși lipsa jucătorilor plecați la loturile reprezentative (Domide, Broșovechi, Schlopu). Cînd spunem acest lucru ne gîndim la multele ocazii ratate și la nesiguranța apărării. În plus,

sportul lui Pojoni nu a fost integral, el resimțindu-se și acum de pe urma unui accident suferit în Belgia.

În prima repriză arădenii înscrisu de patru ori, prin Regep (min. 15 și 32), Sima (min. 9) și F. Dumitrescu (min. 39). După reluare localnicii opresc „motoarele” evoluind - în continuare - într-un ritm lent. Profitînd de această lucră, timișorenii joacă mai curajoși și reduc din handicap prin Dobindă (min. 48) și Panici (min. 79).

ȘTEFAN IACOB-coresp. principal

NOTĂ Nevăzut, necunoscut...

Un fapt aproape de necrezut s-a întîmplat la meciul Oțelul Galați - Metalul București, din campionatul diviziei B, seria I. În repriza secundă, antrenorul gălățenilor, ȘTEFAN VASILE, a efectuat o schimbare: l-a acos din formație pe jucătorul Vulneanu, înlocuindu-l cu Iomică. La sfîrșitul partidei, delegatul Metalul s-a prezentat la cabina arbitrilor și a contestat identitatea jucătorului Iomică, susținînd că cel care a fost folosit se numește Octavian Ionescu și în consecință s-a produs o substituție de persoană.

Afirmația a fost contestată pe foaia de arbitraj și conducătorul întîlnirii, V. Buimistru - Iași, a încercat să lămurească situația, dar eforturile sale n-au fost încunate de succes. Cauza? Iată ce-a declarat arbitrul:

„Am cerut delegatului echipei Oțelul, R. ARVINTE, să-l aducă pe jucătorul care a intrat pe teren. Deși am atras atenția că toate cartelele vor rămîne la mine pînă la terminarea formalităților, R. Arvinte a profitat de faptul că mă îmbrăcăm (eram cu spatele) a sustras legitimațiile și apoi a plecat de la stadion. În acest fel, n-am mai putut face confruntarea jucătorului contestat.”

Comisia centrală de competiții și disciplină a F.R.F. va analiza acest caz legiu în totul din comun. La ședința de azi a Comisiei, au fost invitați arbitrul V. Buimistru, R. Arvinte și jucătorii Ion Iomică și Octavian Ionescu. După cum se observă, la elucidarea cazului nu va lua parte antrenorul echipei Oțelul. Și fie o simplă omisiune? Oricum, această faptă strîină relațiilor existente pe terenurile noastre de fotbal nu putea să se producă fără acordul tuturor factorilor (antrenor, delegatul echipei, jucători).

Măsurile ce le va lua Comisia de competiții și disciplină trebuie să răspundă „sportului” fiecărui la misticare...

P. VINTILA

BALONUL ROTUND

Atmosferă de familie

Este surprinzător cum ne scapă, adesea, lucrurile cele mai simple și mai elementare din lume!

Există în sportul practicat în colectiv un secret al lui Polichinelle, deci cunoscut de toată lumea, pe care ne-am obișnuit să-l ignorăm cu canoare și senindate.

Mă gîndesc la formula, de loc magică, a succesului în fotbal.

Iată, de pildă, echipa campionă U.T.A.

S-a spus - prea des - că această echipă a învins prin seriozitate.

Foarte adevărat, dar e prea puțin spus.

S-a mai spus că e o echipă de un nivel mediu, ceea ce nu mai este tot alt de adevărat, căci toți jucătorii textiliști au valoare, iar unii dintre dînșii - Lereter, Domide, Gornea, Petescu, Axente etc. - sînt de o clasă internațională certă.

Ceea ce însă nu s-a spus de loc este tocmai esențialul, - și anume faptul că toți elevii lui Coco Dumitrescu se iubesc între ei, IUBESC din toată inima echipa și în același timp IUBESC enorm fotbalul!

Spiritul de echipă este o condiție indispensabilă a re-

șitei, acest adevăr nu trebuie să-l mai demonstrăm, avînd caracter de axiomă.

Dar ne ridicăm pe o treaptă mai înaltă, pe un plan calitativ și de conținut afectiv superior, atunci cînd am realizat într-o echipă ceea ce aș numi atmosfera de familie.

Nebănuite sînt rezervele de energie și irezistibilă forța de acțiune într-un colectiv sportiv perfect sudat sufletește!

Asistăm - în anii trecuți - la meciul unei echipe braziliene în R. F. a Germaniei.

După primele 45 de minute, oaspeții erau conduși cu 2-0.

Am vrut să-i văd în pauză și am intrat în cabina lor. Voiam să cunosc starea lor de spirit și reacțiile antrenorului.

I-am găsit... cîntînd la chitară! Pe cei mai mulți. Ceilalți acompaniau cu vocea. Într-un colț, antrenorul îi privea satisfăcut.

Pentru informarea cititorilor, voi spune că după reluarea jocului compatrioții lui Pele au înscris 3 puncte, fără a primi vreunul, și astfel au câștigat meciul, - dar nu acesta este lucrul cel mai important.

M-a impresionat calmul lor și mai ales plăcerea lor -

evidentă - de a fi împreună, de a cînta împreună, - și care este de fapt și plăcerea lor de a juca împreună și de a rămîne nedespărțiți, cît mai mult cu puțință, poate chiar întreaga lor carieră, în același club.

În multe dintre echipele noastre această „atmosferă de familie” lipsește, adesea, cu desăvîrșire.

Cunoscut cazuri incredibile cînd jucătorii aceleiași club se accidentau intenționat și reciproc în jocurile de antrenament, pentru a elimina concurența la un post sau altul din cadrul formației!

Am văzut cum instinctul de junglă a pătruns pe terenul de sport.

Am văzut cum pînda a lustrat jocul lubrili, cum invidia individuală a trecut înaintea dorinței de afirmare colectivă, cum lîngșirea, intriga și delatările s-au substituit marului sentiment al prieteniei...

Osmoza desdărușită e greu de obținut în cîteva luni - uneori sînt necesari ani întregi! - și unii antrenori încearcă, prin diferite metode, mai mult sau mai puțin personale, să-și aducă învîdăciile la același numitor, cît puțin din punctul de vedere al comportării generale și al corectitudinii lor externe.

Să folosesc și mijloace mai drastice, cîteodată chiar condescendențe, dar așa vom realiza o atmosferă de internat, eventual de casă de corecție, poate cu rezultate pozitive de moment - însă cît de departe sîntem în acest fel de ambianța de familie și de imaginea echipei ideale!

Chiar cu riscul de a părea utopic, visez la ziua cînd majoritatea echipelor noastre vor fi tot altfel FAMILII înșuruite pe gazonul afirmării definitive a fotbalului românesc...

Petre STEINBACH

Stadionul Maracana, 1963: foștii și actualii campioni mondiali, față în față. Legendarul Gilmar, care și-a sărbătorit cu acest prilej cea de-a 100-a apariție în poarta echipei Braziliei, este învins, de această dată, de suptul englezului Bill.

12 martie 1963. Pe Hampden Park din Glasgow, în fața a 80.000 spectatori înmărmuriți, milanul Prati spulbera visul de trei săptămîni al scoțienilor (în septembrie cu un 0-0 la Milano și care-și văzuseră deja echipa favorită, Celtic, din nou în posesia Cupei campionilor europeni...)

Doză luni mai tîrziu, echipa lui Rivera elimina din cursă pe cel mai serios pretendent, Manchester United, foștul deținător al titlului, lăsîndu-l, după un greu recuperabil 0-2 pe San Siro, doar satisfacția platonice a unei victorii la Manchester, cu 1-0. Aceste confruntări au însemnat, de fapt, finala C.C.E., întrucît pentru A.C. Milan meciul cu Ajax, în urma căruia a dobîndit trofeul, n-a ridicat nici o problemă.

Eliminarea „legato” a celor două foste deținătoare ale Cupei a readus în fața mijloacinelor de fanș o realitate pe

care o doreau uitată: nici o echipă britanică n-a reușit să scoată o echipă italiană în C.C.E.! Astfel, Milan a stopat pe Glasgow Rangers, Ipswich, Dundee, Celtic și Manchester United (de 2 ori), iar Internaționale pe Everton, Glasgow Rangers și Liverpool. Victoria lui Celtic asupra lui Inter în

gur că Cupa lumii va fi dominată de sud-americani și că ea va reveni Braziliei sau Argentinei (n.r. între timp echipa Argentinei a pierdut surprinzător, posibilitatea calificării în Mexic). Dintre echipele europene ar putea interveni U.R.S.S., Ungaria și Italia, dar vă pot asigura că Anglia nu va ajunge printre semifinaliste. În Mexic nu va mai beneficia de nici un favor!”; Lopes: „Noi avem șanse ca ori care alt competitor. Dar un lucru e sigur: englezii nu vor juca un rol proeminent. Ei ne-au năruit șansele în '66, e rîndul nostru acum. Atunci toți arbitrii au fost de partea lor, acum va fi o altă poveste!”.

Și parcă pentru a potoli spiritele, dar și pentru a sonda terenul, englezii au efectuat un test latino-american, jucînd în luna iunie în țara foștilor campioni mondiali (unde au pierdut la limită 1-2) și în locul viitoarei disputate pentru Cupa Jules Rimet, la Mexico.

Noua experiență Ramsey (transplant de tineri bătaioși, cu apetit al golului) pentru apărarea titlului câștigat pe Wembley se conjugă cu ofensiva fotbalului britanic prezent cu nu mai puțin de 11 echipe în noul sezon european. Englezii și scoțienii, care au învins de patru ori în competițiile europene ale ultimilor trei ani (Celtic și Manchester în C.C.E., Leeds și Newcastle în C.E.T.), alinază la start, printre altele, pe Leeds, Manchester City, Newcastle, Liverpool, Arsenal, Celtic, Rangers. Dar nici „artilăria” fotbalului latin nu se află mai presus: Real Madrid (pentru a 15-oară consecutiv în C.C.E.), A.C. Milan (anul trecut cîștigătoare a Cupei Cupei), iar anul acesta a C.C.E.), Internazionale și Roma - (echipele celor doi H.H.) fiind angrenate în principalele competiții europene.

Asadar, competițiile europene 1969/70, care bat la ușă, vor constitui un preliudiu al bătăliei finale, pentru C.M. din anul viitor, în care rivalitatea fotbalului anglo-saxon cu cel latin va duce un spor de interes

finala Cupei nu poate fi scoțită o eliminare și deci... Cu ce se consolează, atunci englezii? Cu recordul lui Manchester United (5 prezențe în semifinale) și cu faptul că doar o echipă latină (F.C. Barcelona, 5-2 cu Wolves, singura, de altfel, care a și înscris mai mult de 2 goluri într-o asemenea situație) a reușit să smulgă victoria de-a lungul a 13 sezoane, în care echipele engleze au susținut 39 meciuri „at home” în principală competiție europeană inter-cluburi. Englezii nu uită să sublinieze în asemenea prilejuri că Manchester United, în 19 meciuri susținute acasă în C.C.E., n-a pierdut nici un joc, a avut un singur draw, și un golaveraj de 64-13...

Dar acesta, este doar un aspect al luptei - pentru superioritatea în fotbalul mondial - dintre soccerul anglo-saxon și cel latin.

Să nu uităm că „diferențiale” dintre insulari și țările latino-americane la World Cup '66 nu s-a stins definitiv, el izbucnind cînd și cînd, atunci cînd discuțiile gravitează în jurul C.M. din Mexic 1970. Pentru mulți sud-americani din lumea balonului rotund, prezența zeilor fotbalului pe străvechii teritorii aztece este cel mai nimerit prilej de a plăti vechile polițe și de a reoaduce în lumea nouă

Iată, de pildă, ce-au declarat două vedete braziliene, componente ale echipei reprezentative, sigură prezență în Mexic: Tostaoi „Sînt st-

Comentariu extern

Paul SLAVESCI

99. N' A EST SEZON

MODELE NOI DE CONFECȚII ELEGANTE, MODERNE, LEJERE ȘI PRACTICE, COMBINAȚII DE CULORI PENTRU TOATE PREFERINȚELE.

LOTO • PRONOSPORT

ULTIMELE TREI ZILE PENTRU PROCURAREA BILETELOR LA CONCURSUL EXCEPTIONAL PRONOEX-PRES DIN 7 SEPTEMBRIE

Numerul 3 zile au mai rămas la dispoziția dv. pentru a vă procura biletele la concursul excepțional Pronoexpres din 7 septembrie a.c., concurs la care se atribuie apartamente, autoturisme și excursii peste hotare.

Se vor acorda apartamente cu 3 și 2 camere (confort gradul I) și autoturisme „Dacia 1100” și „Skoda 1000 M.B.”, în număr nelimitat.

De asemenea, vor fi acordate - prin tragere la sorți - 60 excursii (categoria lux) în R. P. Ungară cu petrecere Revelionului la Budapesta.

Se mai pot cîștiga premii în bani de valoare fixă și variabilă.

Rețineți! Cu 30 lei puteți participa la toate extragerile.

PRONOEXPRES

Numerale extrase la concursul nr. 36 din 3 septembrie 1969

EXTRAGEREA I: 31 34 24 45 19 41

FOND DE PREMII: 339.685 lei

EXTRAGEREA a II-a: 1 34 15 6 14 7 20

FOND DE PREMII: 277.731 lei

Premiile întregi și sferturile de la tragerea LOTO din 29 august 1969

EXTRAGEREA I: Categoria I: 2 variante sfert a 31.800 lei; a II-a: 2 variante sfert a 34.599 lei; a III-a: 109 variante sfert a 868 lei și 77 variante sfert a 217 lei; a IV-a: 196 a 547 lei și 233 a 136 lei; a V-a: 553 a 251 lei și 443 a 62 lei.

EXTRAGEREA a II-a: Categoria A: 2 variante sfert a 33.973 lei; categoria B: 3 variante sfert a 22.619 lei; categoria C: 2 variante întregi a 11.816 lei și 15 variante sfert a 2.954 lei; categoria D: 487 a 100 lei și 1736 a 25 lei.

Plata premiilor pentru acest concurs se va face astfel:

În Capitală începînd de la 7 septembrie pînă la 13 octombrie 1969 inclusiv;

În provincie începînd de la 9 septembrie 1969 pînă la 13 octombrie 1969 inclusiv.

